

OP ZOEK NAAR MIJ

ED FRANCK | KRIS NAUWELAERTS

DE EENHOORN

Kitoko kijkt naar zijn mama. Hij denkt: ze is lief, ze zorgt goed voor me en ze houdt van me, dat voel ik wel. Maar ze is mijn tweede mama, niet mijn eerste, niet de échte.
Soms doet dat pijn. Nog altijd.

Hij kijkt naar haar bezige handen.

Ze maakt een versleten schilderij weer mooi, dat is haar werk in het museum.
Soms neuriet ze, soms zucht ze, soms legt ze haar hand op haar bolle buik en glimlacht.

Kitoko kijkt naar haar buik. Daar zit een nieuw zusje in.

Hij denkt: zal mama dan nog evenveel van mij houden?

'Nog een kwartiertje, lieverd, dan ben ik klaar voor vandaag,' zegt ze.

Kitoko loopt het museum in en blijft staan bij zijn favoriete schilderij.

De zwarte jongen ziet er niet blij uit, denkt hij.

Natuurlijk niet, wat moet hij met een blank zusje in een blank land?

Hij is een Afrikaanse prins, dat zie je aan zijn kleren.

Hij wil terug naar zijn zwarte zus in Afrika.

